

Kjemper for religiøse minoriteters og mot institusjonalisert diskriminering i Pakistan: Sajjad Christopher fra Human Friends Organisation (HFO) var nylig på Norgesbesøk.

Foto: Henrik Beckheim

– Kristne er også en del av Pakistan

Sajid Christopher, leder av Human Friends Organization (HFO), mener et godt utviklet offentlig utdanningssystem er veien ut av religiøs fundamentalisme og voldsektremisme i Pakistan.

Claudio Castello

claudio.castello@utrop.no

29.08.2016 11:00

– Kristne og andre ikke-muslimske minoriteter er under sterkt press, et press som kan minne om religiøs forfølgelse. Både samfunnet rundt, og myndighetene har pekt ut minoritetene, blant annet gjennom bruken av de beryktede blasfemilovene, sier Christopher, som selv er kristen pakistaner,

Han var i Oslo tidligere i år i forbindelse med et seminar i regi Stefanusalliansen, for å snakke om situasjonen for religiøse minoriteter i landet.

– Blasfemilovene blir misbrukt i personlige disputer. Vi har blant annet tilfeller hvor folk har blitt drept av folkemasser fordi de har blitt anklaget for blasfemi. Og de som begår slike drap, slipper enten med veldig milde fengselsdommer, eller blir ikke tiltalt i det hele tatt. Særlig kristne er utsatt, fordi de sees på som "fienden".

Forsoning mot hatet

For Human Friends Organization (HFO) er forsonings- og dialogarbeid nøkkelen til å kjempe fra en vanskelig posisjon, i et land hvor innbyggerne ikke nyter den samme religiøse friheten som i Vesten.

– Gjennom workshops og møter samler vi folk fra alle trossamfunn i landet. Hovedhensikten er å skape samhold på tvers av tilsynelatende sterke skillelinjer. Vi må nå ut til majoriteten for å få bukt med forfølgelsen av minoritetene.

– *Stadig flere muslimske ledere mener den europeiske modellen, hvor en liberal stat er garantist for religionsfriheten, er veien å gå. Er du enig?*

– Staten bør definitivt ta rollen som en garantist for religiøs harmoni og dialog. Og ikke minst beskytte religiøse minoriteter mot forfølgelse. Jeg ser dette som et grunnprinsipp i religionsfriheten.

Utdanning viktigst

– *Kan du se for deg en slik fremtidig utvikling i Pakistan?*

– Akkurat nå ser det vanskelig ut. Skal Pakistan gå igjennom den samme utviklingen som vestlige liberale demokratier har gjort, trenger vi en utdanningsrevolusjon.

Et av Pakistans største problemer er fattigdommen og klasseskillet, som igjen fører til at religiøs fundamentalisme og ekstremisme blomstrer, mener Christopher.

– Hadde vi hatt et ordentlig statlig skolesystem av høy kvalitet, hadde de mange hundretusener av barn og unge som i dag går på madrassaer (koranskoler) hatt et alternativ. Koranskolene er farlige i den forstand at de utdanner minimalt, og heller skaper individer med en ensidig og ukritisk verdensforståelse. De skaper individer som er lette å manipulere og føre inn i et ekstremistisk tankesett.

– Hvis vi ikke bekjemper dette problemet, vil fiendebildene fortsette å vokse i barn og unges sinn.

Kunsten å være "utsatt"

Fremdeles sørges det blant pakistanske kristne i kjølvannet av de brutale bombeangrepene i Lahore under årets palmesøndag.

– Folk føler seg sterke i troen, men samtidig slitne av alt de må gå igjennom. Av det å være evig utsatt som minoritet.

– *Kan de pakistanske kristnes situasjon sammenlignes med islamhatet og diskrimineringen som enkeltmuslimer opplever i Europa?*

– Bare til en viss grad. I land som Norge, Storbritannia og andre liberale demokratier har man lover som beskytter religiøse minoriteter. Staten beskytter mot forfølgelse og straffer diskriminering. I Pakistan har vi en diskriminering som er blitt institusjonalisert gjennom blasfemilovene, og andre lover. Selv om mekanismene bak det å være en minoritet er den samme, så er den faktiske situasjonen helt annerledes.

Kristne og patriotiske

Til tross for et hardt liv, og mange som flykter fra landet på grunn av sin religiøse tilhørighet, føler kristne pakistanere en sterk kjærlighet til landet.

– En må huske at Pakistan opprinnelig ble grunnlagt som en sekulær stat etter løsrivelsen fra britenes kolonivelde i 1947. Militærdiktaturene på 1970- og 80-tallet førte landet i en islampolitisk retning. Men før det var vi et land for og av alle pakistanere, uansett hva de trodde på. Kristne pakistanere føler seg knyttet til landet og kulturen, og er stolte og patriotiske. Verken blasfemilover eller terrorangrep vil endre det, mener jeg.

FAKTA

Sajid Christopher

Grunnlegger og president av organisasjonen New York-baserte Human Friends International (HFO). Han fikk sin mastergrad i forretningsadministrasjon fra Universitetet i Punjab i 1998.

Arbeidet hans gjennom HFO går ut på å fremme religiøs frihet og drive med interreligiøs dialog. Christopher har deltatt i internasjonale konferanser og møter om temaet menneskerettigheter og fredsspørsmål i USA, Italia, Frankrike, Malta, Tyskland, Bangladesh og Canada, i tillegg til hjemlandet.

Kristne i Pakistan

I Pakistan finnes det opptil 3,2 millioner kristne (av en befolkning på 200 millioner). Et stort flertall av disse stammer fra lavkastehinduer som konverterte på begynnelsen av 1900-tallet. Ofte er disse utsatt for systematisk diskriminering og er økonomisk og sosialt dårligere stilt enn landets muslimske majoritet.

Selvmordsaksjonen i Lahore denne påsken føyer seg inn i rekken av angrep på Pakistans kristne. Også i 2015 og 2013 ble det utført bombeterror mot kirker, mens i 2009 ble 40 bolighus og en kirke ble påtønt og brent ned av en mobb på rundt 1000 mennesker i byen Gojra i Punjab-provinsen.

(Kilder: Vårt Land, hfinternational.org)